

Σήμερα το πρωί χτύπησε η πόρτα. Όταν άνοιξα είδα ένα περιποιημένο, καλοντυμένο ζευγάρι. Πρώτος μίλησε ο άντρας.

Γιάννης: Γεια σας! Γιάννης λέγομαι, από δω η Μαρία.

Μαρία: Γεια σας! Ήρθαμε να σας καλέσουμε να γλείφετε τον Ανανία μαζί μας.

Εγώ: Ορίστε; Μα τι λέτε; Ποιος είναι ο Ανανίας, και γιατί να Τον γλείφω;

Γιάννης: Αν γλείφετε τον Ανανία, θα σας δώσει ένα εκατομμύριο ευρώ. Διαφορετικά, θα σας σαπίσει στο ξύλο.

Εγώ: Ορίστε; Ποιος σας έστειλε, καμιά συμμορία για ξεκαθάρισμα λογαριασμών;

Γιάννης: Ο Ανανίας είναι ένας φιλάνθρωπος εκατομμυριούχος. Αυτή την πόλη Εκείνος την έχτισε. Όλη η πόλη Τού ανήκει. Μπορεί να κάνει ό,τι θέλει, και θέλει να σας δώσει ένα εκατομμύριο ευρώ, αλλά δεν γίνεται αν δεν Τον γλείφετε.

Εγώ: Μα αυτό είναι τρελό. Γιατί...;

Μαρία: Ποιος είστε εσείς που αμφισβητείτε το δώρο του Ανανία; Δεν θέλετε ένα εκατομμύριο ευρώ; Δεν αξίζει αυτό λιγάκι γλείψιμο;

Εγώ: Καλά, ίσως, αν είναι σίγουρο, αλλά...

Γιάννης: Ελάτε λοιπόν να γλείφετε τον Ανανία μαζί μας!

Εγώ: Εσείς τον γλείφετε συχνά;

Μαρία: Α ναι, όλη την ώρα.

Εγώ: Και σας έδωσε ένα εκατομμύριο ευρώ;

Γιάννης: Όχι ακριβώς. Τα χρήματα τα παίρνεις όταν φύγεις από την πόλη.

Εγώ: Και γιατί δεν φεύγετε από την πόλη τώρα;

Μαρία: Δεν μπορείς να φύγεις αν δεν σου το πει ο Ανανίας, αλλιώς δεν παίρνεις τα χρήματα, και σε σαπίζει και στο ξύλο.

Εγώ: Ξέρετε κανέναν που να έγλειφε τον Ανανία, να έφυγε απ' την πόλη, και να πήρε το εκατομμύριο;

Γιάννης: Η μάνα μου έγλειφε τον Ανανία χρόνια ολόκληρα. Έφυγε απ' την πόλη πέρυσι, και είμαι **σίγουρος** ότι τα πήρε τα λεφτά.

Εγώ: Της έχετε μιλήσει από τότε;

Γιάννης: Όχι βέβαια, ο Ανανίας δεν το επιτρέπει.

Εγώ: Τότε γιατί νομίζετε ότι θα σας δώσει όντως τα λεφτά, αφού δεν έχετε μιλήσει ποτέ με κανέναν που να τα πήρε;

Μαρία: Ε να, σου δίνει κάτι λίγο προτού φύγεις. Μπορεί να πάρεις καμιά αύξηση, να κερδίσεις τίποτα στο λόττο, να βρεις κάνα εικοσάευρο στο δρόμο.

Εγώ: Μα τι σχέση έχουν αυτά με τον Ανανία;

Γιάννης: Ο Ανανίας έχει **γνωριμίες**.

Εγώ: Με το συμπάθιο, αλλά όλο αυτό μου βρωμάει κομπίνα.

Γιάννης: Μιλάμε για ένα εκατομμύριο ευρώ, ρισκάρετε να τα χάσετε; Και μην ξεχνάτε, αν δεν γλείφετε τον Ανανία θα σας σαπίσει στο ξύλο.

Εγώ: Αν γινόταν να δω τον Ανανία, να Του μιλήσω, να μου τα πει ο ίδιος...

Μαρία: Κανείς δεν βλέπει τον Ανανία και κανείς δεν Του μιλάει.

Εγώ: Μα τότε πώς τον γλείφετε;

Γιάννης: Άλλες φορές τον γλείφουμε μόνο με τη σκέψη μας. Άλλες φορές γλείφουμε τον Ακάκιο, κι εκείνος του το μεταφέρει.

Εγώ: Ποιος είναι πάλι αυτός ο Ακάκιος;

Μαρία: Ένας φίλος μας. Αυτός μας δίδαξε τα πάντα για το γλείψιμο του Ανανία. Εμείς του κάναμε μονάχα το τραπέζι μερικές φορές.

Εγώ: Και τον πιστέψατε όταν σας είπε ότι υπάρχει κάποιος Ανανίας, ότι ο Ανανίας θέλει να τον γλείφετε, και ότι ο Ανανίας θα σας ανταμείψει;

Γιάννης: Όχι βέβαια! Ο Ακάκιος έχει ένα γράμμα που του έστειλε πριν χρόνια ο Ανανίας και τα εξηγεί όλα. Ορίστε ένα αντίγραφο, δείτε και μόνος σας.

ΕΚ ΤΟΥ ΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΟΥ ΑΚΑΚΙΟΥ

1. Γλείφετε τον Ανανία και θα σας δώσει ένα εκατομμύριο ευρώ μόλις φύγετε απ' την πόλη.
2. Πίνετε οινόπνευματώδη με μέτρο.
3. Να σαπίζετε στο ξύλο όλους όσοι δεν είναι σαν εσάς.
4. Να τρώτε καθώς πρέπει.
5. Αυτό τον κατάλογο τον υπαγόρευσε ο Ανανίας αυτοπροσώπως.
6. Η σελήνη είναι από μυζήθρα.
7. Όλα όσα λέει ο Ανανίας είναι σωστά.
8. Να πλένετε τα χέρια σας όταν κάνετε την ανάγκη σας.
9. Μην καταναλώνετε οινόπνευματώδη.
10. Τρώτε τα σουβλάκια σας σε ψωμάκι, χωρίς σάλτσες.
11. Γλείφετε τον Ανανία ειδικά θα σας σαπίσει στο ξύλο.

Εγώ: Αυτό φαίνεται πως γράφτηκε σε επιστολόχαρτο του Ακάκιου.

Μαρία: Ο Ανανίας δεν είχε χαρτί.

Εγώ: Κάτι μου λέει πως αν το ψάξουμε θα δούμε πως και ο γραφικός χαρακτήρας είναι του Ακάκιου.

Γιάννης: Φυσικά, ο Ανανίας υπαγόρευε.

Εγώ: Μα δεν είπατε ότι κανείς δεν βλέπει τον Ανανία;

Μαρία: Τώρα πια όχι, πριν πολλά χρόνια όμως μιλούσε σε ορισμένους.

Εγώ: Είπατε πριν ότι είναι φιλόδοξος. Τι σόι φιλόδοξος σαπίζει τον κόσμο στο ξύλο μόνο και μόνο επειδή είναι διαφορετικός;

Μαρία: Αυτό επιθυμεί ο Ανανίας, και ο Ανανίας έχει πάντα δίκιο.

Εγώ: Πού το ξέρετε αυτό;

Μαρία: Το Σημείο 7 λέει "Όλα όσα λέει ο Ανανίας είναι σωστά". Αυτό μου φτάνει και μου περισσεύει!

Εγώ: Μπορεί ο φίλος σας ο Ακάκιος να το έβγαλε από το μυαλό του.

Γιάννης: Με τίποτα! Το Σημείο 5 λέει "Αυτόν τον κατάλογο τον υπαγόρευσε ο Ανανίας αυτοπροσώπως." Εξάλλου το Σημείο 2 λέει "Πίνετε οινόπνευματώδη με μέτρο", το Σημείο 4 λέει "Να τρώτε καθώς πρέπει", και το Σημείο 8 "Να πλένετε τα χέρια σας όταν κάνετε την ανάγκη σας". Όλοι ξέρουμε πως αυτά είναι σωστά, άρα και τα υπόλοιπα **θα πρέπει** να είναι σωστά.

Εγώ: Μα το Σημείο 9 λέει “Μην καταναλώνετε οινόπνευματώδη”, αυτό δεν συμφωνεί με το Σημείο 2, και το Σημείο 6 λέει “Η σελήνη είναι από μυζήθρα”, αυτό είναι τελείως λάθος.

Γιάννης: Δεν υπάρχει αντίφαση μεταξύ του 9 και του 2, απλώς το 9 αποσαφηνίζει το 2. Όσον αφορά το 6, δεν έχετε πάει ποτέ στη σελήνη, οπότε δεν μπορείτε να είστε σίγουρος.

Εγώ: Οι επιστήμονες έχουν τεκμηριώσει ικανοποιητικά ότι η σελήνη αποτελείται από πετρώματα.

Μαρία: Δεν ξέρουν όμως αν τα πετρώματα προήλθαν από τη γη ή από το διάστημα, οπότε θα μπορούσαν μια χαρά να είναι και μυζήθρα.

Εγώ: Κοιτάξτε, εγώ ειδικός δεν είμαι, αλλά νομίζω πως η θεωρία ότι η σελήνη ήρθε από το διάστημα και πιάστηκε από τη βαρύτητα της γης έχει απορριφθεί. Και τέλος πάντων, το ότι δεν ξέρουμε από πού προήλθαν τα πετρώματα δεν σημαίνει ότι είναι και τυρί.

Γιάννης: Ορίστε! Μόλις παραδεχτήκατε ότι οι επιστήμονες κάνουν λάθη, ενώ ο Ανανίας ξέρουμε ότι έχει πάντα δίκιο!

Εγώ: Σοβαρά;

Μαρία: Και βέβαια, το λέει το Σημείο 7.

Εγώ: Λέτε ότι ο Ανανίας έχει πάντα δίκιο επειδή το λέει ο κατάλογος, ο κατάλογος είναι σωστός επειδή τον υπαγόρευσε ο Ανανίας, και αυτό το ξέρουμε επειδή το λέει ο κατάλογος. Αυτό είναι φαύλος κύκλος, είναι σαν να λέτε “Ο Ανανίας έχει δίκιο επειδή λέει ότι έχει δίκιο”.

Γιάννης: Μπήκατε στο νόημα! Τι ικανοποίηση να βλέπεις κάποιον να ανοίγεται στον τρόπο σκέψης του Ανανία.

Εγώ: Μα... τέλος πάντων. Κι αυτό με τα σουβλάκια τι είναι;

(Η Μαρία κοκκινίζει.)

Γιάννης: Τα σουβλάκια σε ψωμάκι, χωρίς σάλτσες. Είναι ο τρόπος του Ανανία. Όλα τα άλλα είναι λάθος.

Εγώ: Κι αν δεν έχω ψωμάκι;

Γιάννης: Όχι ψωμάκι ίσον όχι σουβλάκι. Σουβλάκι χωρίς ψωμάκι είναι λάθος.

Εγώ: Κι από σάλτσα τίποτα; Ούτε τζατζίκι;

Η Μαρία δείχνει εμφανώς σοκαρισμένη.

Γιάννης (φωνάζει): Μη λέτε τέτοιες κουβέντες! Σάλτσες κάθε είδους είναι λάθος!

Εγώ: Δηλαδή μια περιποιημένη πιτούλα με απ' όλα μέσα δεν παίζει με τίποτα;

Μαρία (κλείνει τα αυτιά της): Δεν θέλω να ακούσω!

Γιάννης: Είναι σιχαμένο. Μόνο ένας άρρωστος διεστραμμένος θα έτρωγε τέτοιο πράγμα.

Εγώ: Ωραίο είναι! Όλο τέτοια τρώω.

Η Μαρία λιποθυμάει. Ο Γιάννης την πιάνει καθώς πέφτει.

Γιάννης: Αν ήξερα ότι είσαι τέτοιος, δεν θα έχανα το χρόνο μου μαζί σου. Όταν θα σε σαπίζει στο ξύλο ο Ανανίας εγώ θα μετράω τα λεφτά μου και θα γελάω. Θα γλείψω τον Ανανία και για σένα, παραπλανημένε πιτοσουβλακιστή τζατζικοφάγε!

Ύστερα ο Γιάννης έσυρε τη Μαρία ως το αυτοκίνητο κι έγιναν καπνός.